

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

4

Številka: 450-03-3/2019/4
Ljubljana, 8. 4. 2019

Predlog

Na podlagi prve alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16) je Državni svet Republike Slovenije na 17. seji 10. 4. 2019 določil besedilo Predloga zakona o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki ga na podlagi prvega odstavka 114. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – UPB 1, 105/10, 80/13 in 38/17) pošilja Državnemu zboru v obravnavo in sprejem.

Državni svet na podlagi 95. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) pooblašča državno svetnico mag. Marijo Lah za predstavnico Državnega sveta na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles pri obravnavi predloga zakona.

Državni svet dodatno pooblašča državno svetnico mag. Marijo Lah za morebitna usklajevanja v zvezi z vsebino predloga zakona v okviru zakonodajnega postopka.

Priloga:
- Predlog zakona

60
LET
STAVBE

PREDLOG ZAKONA O POSTOPKU SODNEGA VARSTVA NEKDANJIH IMETNIKOV KVALIFICIRANIH OBVEZNOSTI BANK

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13, v nadaljevanju: ZBan-1) je s spremembo 2013 določil pravila, v skladu s katerimi je Banka Slovenije lahko izrekla ukrep prenehanja kvalificiranih obveznosti bank v težavah. Na podlagi 253.a člena ZBan-1 je bilo določeno, da lahko Banka Slovenije izda posamezni banki odločbo o izrednih ukrepih, če je v zvezi z banko podano povečano tveganje in banka ni izpolnila zahtev na podlagi dodatnih ukrepov Banke Slovenije ali ukrepov za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z ZBan-1 in ni verjetno, da bi lahko z drugimi ukrepi Banke Slovenije na podlagi ZBan-1 banka v ustreznem roku dosegla kratkoročno in dolgoročno kapitalsko ustreznost ali ustrezen likvidnostni položaj banke.

Ustavno sodišče Republike Slovenije (v nadaljevanju: Ustavno sodišče) je v odločbi U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016 ugotovilo, da je bil 350.a člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13), ki je urejal varstvo delničarjev in upnikov v primeru odločbe o izrednih ukrepih, v neskladju z Ustavo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16; v nadaljevanju: Ustavo). Obenem je Ustavno sodišče ugotovilo, da je 265. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16) v neskladju z Ustavo, pri čemer je Državnemu zboru naložilo odpravo ugotovljene protiustavnosti v šestih mesecih po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije in prekinitve vseh postopkov, ki se vodijo na podlagi prvega odstavka 350. a člena Zakona o bančništvu do odprave ugotovljene protiustavnosti.

Ustavno sodišče je v odločbi U-I-295/13 ugotovilo, da bi bile možnosti tožnikov za učinkovito pravno varstvo le ob možnosti popolnega vpogleda v listine v zvezi z izbrisom ali konverzijo, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije, po katerem bi jim moral ostati še zadosten čas za pripravo tožbenega zahtevka.¹ Poudarilo je, da pri primerjavi položajev Banke Slovenije in tožnikov obstaja bistveno in pomembno kadrovska, finančno in informacijsko neravnotežje, ki vpliva na procesno ravnotežje v odškodninskih postopkih, zato bi to neravnotežje lahko sanirala le posebna, naravi spornih razmerij prilagojena pravila vodenja pravnega postopka². Ustavno sodišče je poudarilo tudi, da Zakon o pravnem postopku ne predvideva posebnih postopkov, kolektivnega sodnega varstva, ki bi zagotovili hitrost, ekonomičnost in uniformnost odločanja v sporih med imetniki izbrisanih in konvertiranih pravic ter Banko Slovenije³, zato je treba tak sodni postopek posebej oblikovati. Ustavno sodišče je ugotovilo, da je zakonodajalec s tem, ko je določil poseben način izvrševanja pravice do sodnega varstva, v katerem ni v celoti upošteval šibkejšega položaja potencialnih tožnikov, posegel v njihovo pravico do učinkovitega sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave. Poseg v omenjeno pravico je namreč dopusten zgolj v

¹ Odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-295/13-260, točka 123.

² Prav tam, točka 124.

³ Prav tam, točka 125.

primeru, če temelji na ustavno dopustnem cilju in je v skladu s splošnim načelom sorazmernosti⁴. Na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti je Ustavno sodišče ugotovilo, da zakonodajalčev cilj ohranjanja stabilnosti finančnega sistema ne predstavlja ustavno dopustnega posega v pravico do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave, obenem pa je poudarilo, da tudi v primeru ugotovljene ustavne dopustnosti zasledovanega cilja ukrep ne bi mogel biti nujen, saj bi se dalo zasledovani cilj doseči tudi z milejšim ukrepom⁵.

Ministrstvo za finance je 13. 3. 2017 v javno obravnavo predložilo Predlog zakona o postopku sodnega varstva imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, katerega namen naj bi bil odpraviti z odločbo U-I-295/13 ugotovljeno ustavno neskladje ZBan-1 ter nekdanjim imetnikom zagotoviti učinkovito sodno varstvo. Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada) je 13. 11. 2017 v zakonodajni postopek vložila Zakon o postopku sodnega varstva imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (EPA 2354-VII), ki se je od predloga, ki je bil podan v javno razpravo, bistveno razlikoval, saj ne le, da je bistveno odstopal od stališč Ustavnega sodišča, temveč je tudi bistveno poslabševal položaj nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (v nadaljevanju: nekdanji imetniki). Na podlagi 154. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17) se je zaradi prenehanja mandatne dobe Državnega zbora zakonodajni postopek glede omenjenega predloga zakona končal.

Zakonodajalec z implementacijo odločbe Ustavnega sodišča U-I-295/13 zamuja že več kot dve leti, pri čemer so zoper Republiko Slovenijo že vložene tožbe pred Evropskim sodiščem za človekove pravice zaradi kršitve pravice do sodnega varstva, ki jo zagotavlja tudi 13. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

Poglavitni cilj predloga zakona je odpraviti z odločbo Ustavnega sodišča U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016, ugotovljeno ustavno neskladnost z uzakonitvijo posebnega postopka sodnega varstva za nekdanje imetnike kvalificiranih obveznosti bank.

Cilj predloga zakona je zagotoviti nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank poln vpogled v listine v zvezi z izbrisom ali konverzijo, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije ter jim obenem zagotoviti zadosten čas za pripravo tožbenega zahtevka. Glede na ugotovljen strokovno, kadrovsko in informacijsko močnejši položaj Banke Slovenije nasproti nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank je cilj zakona vzpostaviti posebna, naravi spornih razmerij prilagojena pravila vodenja postopka, ki bi omenjeno neenakost strank sanirala. Predlog zakona stremi k vzpostavitvi sodnega postopka, ki bi zagotovil hitrost, ekonomičnost in uniformnost odločanja v sporih med nekdanjimi imetniki kvalificiranih obveznosti bank in Banko Slovenije.

⁴ Prav tam, točka 126.

⁵ Prav tam, točka 128.

2.2. Načela

Načelo dostopnosti do informacij

Skladno z odločbo Ustavnega sodišča U-I-295/13 je eno izmed temeljnih načel predloga zakona nekdanjim imetnikom zagotoviti dostop do vseh relevantnih informacij, povezanih z izbrisom ali konverzijo, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije še pred vložitvijo tožbe, saj bodo le na ta način lahko oblikovali temeljne trditvene podlage glede obstoja odškodninske odgovornosti. Obenem pa predlog zakona nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznic namenja zadosten čas za proučitev vseh informacij in pripravo tožbenega zahtevka.

Načelo gospodarnosti

Predlog zakona zaradi potencialno velikega števila tožnikov, ki jih je utemeljeno v teh sporih pričakovati, predvideva uporabo t. i. vzorčnih postopkov na podlagi 279. b člena Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US in 10/17, v nadaljevanju: ZPP), pri čemer dodatne določbe pripomorejo k večji hitrosti postopka.

Načelo enakovrednosti strank v postopku

Skladno z odločbo Ustavnega sodišča U-I-293/13 posebna, naravi spornih razmerij prilagojena pravila vodenja pravnega postopka, odpravljajo strokovno, kadrovsko in informacijsko neravnotežje pravnih strank in stremijo k zagotavljanju spoštovanja enakovrednosti strank v postopku.

2.3. Poglavitne rešitve

2.3.1. Dostop do informacij

Predlog zakona prvenstveno omogoča vsem nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank, njihovim pooblaščenecem in svetovalcem, da še pred vložitvijo tožbe dostopajo do vseh relevantnih informacij, povezanih z izbrisom ali konverzijo, s katerimi razpolaga Banka Slovenije. Dostop do omenjenih podatkov je urejen prek vzpostavitve virtualne varne podatkovne sobe, v kateri lahko vsi nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank od Banke Slovenije pridobijo:

- odločbo, s katero je bil izrečen izredni ukrep z vsemi prilogami, in v odločbi o izrednem ukrepu omenjenimi dokumenti;
- oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1;
- celovito poročilo o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in testiranja odpornosti na makroekonomske šoke za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep (najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga Banka Slovenije, kakor tudi najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga banka, ki ji je bil izredni ukrep izrečen), na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1;
- pogodbo med Banko Slovenije in/ ali poslovno banko ter osebo, ki je izdelala ocene vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1;

- vse dokumente, ki so jih pripravili zaposleni Rolanda Bergerja ali Oliverja Wymana (ali imajo glavo teh svetovalnih podjetij) v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu in z njimi razpolaga ali jih hrani Banka Slovenija;
- vse zapisnike usmerjevalnega odbora (»Steering committeeja«), ki je nadziral testni eksperiment, in operativnega odbora (»Operating committeeja«), ki je deloval kot operativni organ usmerjevalnega odbora;
- dokumentacijo o danih kreditih in podatke, kako so bili ti upoštevani pri vrednotenju banke;
- vzorce ocenjevanja nepremičnin ter
- druge dokumente, ki se nanašajo na oceno vrednosti sredstev bank in so bili uporabljeni kot podlaga za izrek izrednih ukrepov.

V luči odprave informacijske neenakosti predlog zakona predvideva pravico dostopa do vseh relevantnih podatkov, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije za vse nekdanje imetnike kvalificiranih obveznosti bank še pred vložitvijo tožbe. Predlog zakona omogoča dostop do omenjenih podatkov tudi pooblaščenecem in svetovalcem nekdanjega imetnika kvalificiranih obveznosti bank, saj se s tem deloma sanira tudi ugotovljena strokovna neenakost med strankama.

2.3.2. Posebna prilagojena pravila vodenja postopka

Predlog zakona odstopa od ureditve v ZPP v delu, ki ureja plačilo stroškov postopka, saj predvideva, da bo stroške postopkov, sproženih na podlagi tega predloga zakona, nosila Republika Slovenija. Zakonska rešitev sledi zakonskim rešitvam, ki so predvidene v razlastitvenih postopkih po Zakonu o nepravdnem postopku (Uradni list SRS, št. 30/86, 20/88 – popr., Uradni list RS, št. 87/02 – SPZ, 131/03 – odl. US, 77/08 – ZDZdr in 10/17 – ZPP-E). Omenjena zakonska rešitev preprečuje, da bi morebitni visoki stroški, povezani s sodnim postopkom, odvrčali nekdanje imetnike kvalificiranih obveznosti bank – potencialne tožnike, k vlaganju tožb in jim na ta način omogoča izvrševanje pravice do učinkovitega sodnega varstva.

2.3.3. Hitrost, ekonomičnost in uniformnost odločanja v sporih

Predlog zakona prek uporabe t. i. vzorčnih tožb, ki jih ureja 279.b člen Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US in 10/17) uvaja uniformnost odločanja v sporih med nekdanjimi imetniki kvalificiranih obveznosti bank in Banke Slovenije.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel neposrednih negativnih finančnih posledic za državni proračun in druga finančna sredstva, saj je zavezanec za plačilo odškodnine Banka Slovenije. Če bi Republika Slovenija založila stroške za plačilo odškodnine Banki Slovenije, bi ta lahko uveljavljala vračilo sredstev od Banke Slovenije. Republika Slovenija je prav tako nekdanja imetnica kvalificiranih obveznosti bank, zato bi lahko v omenjenih postopkih nastopala kot oškodovanka.

Predlog zakona ustvarja finančne posledice za proračun predvsem zaradi predvidenega plačila vseh stroškov postopka, ki je predvideno zaradi zagotavljanja pravice do učinkovitega sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona predvideva porabo dodatnih proračunskih ali drugih javnofinančnih sredstev predvsem zaradi plačila stroškov pravnega postopka. Zaradi določenega roka za vložitev tožb po tem zakonu bo treba sredstva za kritje pravnih stroškov zagotoviti v naslednjem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Skladnost s pravnim redom Evropske unije

Zakon ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

5.2 Prikaz ureditve v državah članicah Evropske unije

Nemčija je vprašanje varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank uredila v Gesetz zur Sanierung und Abwicklung von Instituten und Finanzgruppen (Sanierungs- und Abwicklungsgesetz - SAG). Na podlagi omenjenega zakona so bili nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank, ki so bili v primeru izrednega ukrepa kvalificiranih obveznosti bank na slabšem kot v primeru stečaja, upravičeni do odškodnine s strani Sklada za prestrukturiranje.

Avstrija je vprašanje varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank uredila v Bundesgesetz über die Sanierung und Abwicklung von Banken. Na podlagi omenjenih zakonskih določb je določena pravica nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank do nadomestila nekdanjih finančnih instrumentov, če je znesek nadomestila, ki so ga dobili v omenjenem postopku nižji od zneska, ki bi jim pripadal v primeru stečaja.

Irska je vprašanje varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank uredila v European Union (Bank Recovery and Resolution) Regulations 2015. V posebnem poglavju omenjenega zakona je namreč posebej opredelila dolžnosti bank do nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank v primeru njihove sanacije.

6. PRESOJA POSLEDIC NA POSAMEZNA PODROČJA

6.1 Presoja administrativnih posledic

Zakon ne bo imel administrativnih posledic.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Zakon ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Zakon ne bo imel posledic na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic glede na dokumente razvojnega načrtovanja

Zakon ne bo imel posledic glede na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic na druga področja

Zakon na druga področja ne bo imel posledic.

7. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Pri delu Državnega zbora Republike Slovenije in njegovih delovnih teles bo na strani predlagatelja sodelovala državna svetnica mag. Marija Lah.

8. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

V postopku priprave predloga zakona so s svojimi pripombami in stališči sodelovali Vseslovensko združenje malih delničarjev, Društvo mali delničarji Slovenije ter odvetnik mag. Igor Karlovšek. V okviru prejetih pripomb je Državni svet pri pripravi predloga zakona upošteval pripombe deležnikov glede zagotavljanja popolnega dostopa nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank do informacij in podatkov, ki so nujne za utemeljitev tožbenega zahtevka, zaradi izbranega koncepta predloga zakona pa ni mogel upoštevati predlogov glede priprave odškodninske sheme.

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank

1. člen (predmet zakona)

Ta zakon ureja:

- dostop do dokumentov in podatkov, ki jih je Banka Slovenije upoštevala pri izreku izrednega ukrepa prenehanja kvalificiranih obveznosti banke (v nadaljnjem besedilu: izredni ukrep), ki je bil izrečen na podlagi 261.a člena ZBan-1 (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV in 44/16 – ZRPPB; v nadaljnjem besedilu ZBan-1);
- postopek in pravila učinkovitega sodnega varstva v skladu z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016, v katerem sodišče ugotavlja, ali so delničarji, upniki in druge osebe, čigar obveznosti so deloma ali v celoti prenehale na podlagi odločbe Banke Slovenije, izdane na podlagi določb ZBan-1, upravičeni do povračila škode in
- določitev odškodnine, ki se izplača nekdanjim imetnikom in imetnicam kvalificiranih obveznosti bank (v nadaljnjem besedilu: nekdanji imetniki).

2. člen (uporaba zakona, ki ureja pravdni postopek)

Če ta zakon ne določa drugače, se za postopke uveljavljanja odškodnine po 350. a členu ZBan-1 uporabljajo pravila zakona, ki ureja pravdni postopek.

3. člen (stvarna in krajevna pristojnost)

(1) Ne glede na vrednost spornega predmeta je za sojenje v postopkih po tem zakonu pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(2) Sodišče iz prvega odstavka tega člena je pristojno tudi za odločanje v vseh sporih v zvezi z odškodninskimi zahtevki nekdanjih imetnikov, vloženimi zoper Banko Slovenije in poslovne banke, izdajateljice kvalificiranih obveznosti.

4. člen (pravica dostopa do informacij in podatkov)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov imajo vsi nekdanji imetniki pravico od Banke Slovenije pridobiti:

- odločbo, s katero je bil izrečen izredni ukrep z vsemi prilogami in v odločbi o izrednem ukrepu omenjenimi dokumenti;
- oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261. b člena ZBan-1;
- celovito poročilo o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in testiranja odpornosti na makroekonomske šoke za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep, na

podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253. a člena ZBan-1;

- pogodbo med Banko Slovenije in/ ali poslovno banko ter osebo, ki je izdelala ocene vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261. b člena ZBan-1;

- vse dokumente Rolanda Bergerja ali Oliverja Wymana, pripravljene v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu, ki z njimi razpolaga ali jih hrani Banka Slovenije;

- vse zapisnike usmerjevalnega odbora (»Steering committeeja«), ki je nadziral testni eksperiment, in operativnega odbora (»Operating committeeja«), ki je deloval kot operativni organ usmerjevalnega odbora;

- dokumentacijo o danih kreditih in podatke, kako so bili ti upoštevani pri vrednotenju banke;

- vzorce ocenjevanja nepremičnin ter

- druge dokumente, ki se nanašajo na oceno vrednosti sredstev bank in so bili uporabljeni kot podlaga za izrek izrednih ukrepov.

(2) Banka Slovenije za vsako banko, kateri je bil izrečen izredni ukrep, vzpostavi virtualno podatkovno sobo, v kateri v nezakriti obliki objavi vse dokumente, ki jih je upoštevala pri izreku izrednega ukrepa posamezni banki.

(3) Banka Slovenije zagotovi, da so dokumenti v virtualni podatkovni sobi objavljeni v izvorniku in slovenskem jeziku.

(4) Dostop v virtualno podatkovno sobo se omogoči nekdanjim imetnikom, njihovim pooblaščenem in svetovalcem.

(5) Pred dostopom do dokumentov, ki so objavljeni v virtualni podatkovni sobi, nekdanji imetniki, njihovi pooblaščenici in svetovalci podpišejo izjavo o varovanju zaupnosti.

(6) Nekdanji imetniki, njihovi pooblaščenici in svetovalci imajo tudi pravico kopirati dokumente, ki so objavljeni v virtualni podatkovni sobi.

5. člen (tožba)

(1) Tožbo, s katero tožnik zahteva, da sodišče naloži plačilo odškodnine iz razloga, ker bi bil tožnik ob odsotnosti izrednih ukrepov v boljšem premoženjskem položaju, kot je bil ob izrečenih izrednih ukrepih, se vložijo zoper Banko Slovenije.

(2) V imenu Republike Slovenije, kot nekdanjega imetnika kvalificiranih obveznosti bank, tožbo vložijo Državno odvetništvo Republike Slovenije.

6. člen (stranski intervenienti)

Stranska intervencija v postopkih, sproženih po tem zakonu, ni mogoča.

7. člen
(odgovor na tožbo)

Tožena stranka mora odgovoriti na tožbo v 30 dneh od njene vročitve.

8. člen
(vzorčni postopek)

(1) Če je pri sodišču vloženi več tožb, ki se nanašajo na posamezno odločbo Banke Slovenije, sodišče po prejemu odgovorov na tožbe na podlagi ene tožbe izvede vzorčni postopek, preostale postopke pa prekine.

(2) Šteje se, da ima postopek, prekinjen po prvem odstavku tega člena, bistvene posebnosti v smislu zakona, ki ureja pravdni postopek, če tožnik navaja okoliščine, ki se nanašajo na pridobitev kvalificiranih obveznosti bank.

9. člen

(vprašanja, ki naj se razjasnijo v postopku ugotavljanja upravičenosti do odškodnine)

(1) V postopku ugotavljanja obstoja pravice do povračila škode sodišče predvsem najprej ugotavlja, ali so bili v skladu z ZBan-1, podani pogoji za izrek izrednih ukrepov, in ali so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1, pri čemer sodišče presoja zlasti, ali:

- je bila ocena, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253. a člena ZBan-1, napačna,
- so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v nasprotju z 261. a do 261. d členom ZBan-1,
- je ocena, ki bi morala biti pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261. b člena ZBan-1 in Mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (v nadaljnjem besedilu: MSRP) ter drugimi takrat veljavnimi predpisi, napačna.

(2) Pri presoji, ali je ocena, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253. a člena ZBan-1 napačna, sodišče presoja zlasti, ali:

- so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, določene v nasprotju s takrat veljavnimi določbami ZBan-1, Zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13; v nadaljevanju: ZGD-1) ali Zakonom o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (Uradni list RS, št. 105/12, 63/13 – ZS-K; v nadaljevanju: ZUKSB),
- so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju z MSRP ali drugimi takrat veljavnimi predpisi,
- način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni pravilni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene,
- so bili pridobljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni, in je to vplivalo na rezultat ocene,
- obstaja utemeljen dvom o strokovnosti osebe, ki je izdelala oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila uporabljena v okviru ocene in zato kompleksne ocene ni primerno upoštevati kot ustrezne podlage za odločitev.

(3) Pri presoji, ali je ocena iz prvega odstavka 261. b člena ZBan-1 napačna, sodišče presoja zlasti, ali

- so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, v obsegu, ki je vplival na rezultat ocene, določene v nasprotju s takrat veljavnimi določbami ZBan-1, ZGD-1, ZUKSB, MSRP in ostalimi takrat veljavnimi predpisi,
- so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju s takrat veljavnimi predpisi,
- način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni izvirni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene,
- so bili uporabljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni, in to je vplivalo na rezultat ocene,
- so bile ocene predpostavk in kapitalskih zahtev, ki so osnova za pripravo ocene, neskladne s takrat veljavnimi MSRP in drugimi takrat veljavnimi predpisi.

(4) Če sodišče meni, da pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili podani ali da kvalificirane obveznosti niso bile obravnavane v skladu z ZBan-1, sodišče zlasti ugotavlja:

- kakšna bi bila najverjetnejša obravnava posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke, če izredni ukrep ne bil izrečen, ali če bi bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1; in
- koliko znaša razlika med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke.

10. člen (odločba sodišča)

(1) Če sodišče spozna, da ne obstoji pravica nekdanjega imetnika do povračila škode, zavrne tožbeni zahtevek.

(2) Če sodišče spozna, da obstoji pravica nekdanjega imetnika do povračila škode, tožniku prisodi razliko med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo kvalificiranih obveznosti posamezne banke, katerih imetnik je bil tožnik.

11. člen (določitev odškodnine)

(1) Odškodnina se določi kot seštevek nadomestila iz drugega odstavka tega člena in zneska obresti, ki v skladu s tretjim odstavkom tega člena pripada nekdanjemu imetniku.

(2) Pri ugotavljanju pravilne obravnave posameznih kvalificiranih obveznosti v smislu tega člena se kot osnova upošteva:

- a) pri kvalificiranih obveznostih z zapadlostjo – znesek neodplačane glavnice na dan prenehanja kvalificirane obveznosti do njene zapadlosti;
- b) pri kvalificiranih obveznostih brez zapadlosti – knjigovodska vrednost kvalificirane obveznosti na dan njenega prenehanja.

(3) Nadomestilo za kvalificirano obveznost se obrestuje:

- a) pri kvalificiranih obveznostih z zapadlostjo – od dne izplačila zadnjega obrestnega kupona do dne pogodbene zapadlosti glavnice: po pogodbeni obrestni meri, od dne pogodbene zapadlosti glavnice pa po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja predpisano obrestno mero zamudnih obresti;

b) pri kvalificiranih obveznostih brez zapadlosti – od dneva izbrisa kvalificiranih obveznosti do dne izplačila. Nadomestilo za kvalificirano obveznost se obrestuje v skladu z zakonom, ki ureja predpisano obrestno mero zamudnih obresti.

12. člen
(stroški)

Stroške postopka nosi Republika Slovenija.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

13. člen
(rok za vložitev tožbe iz 5. člena tega zakona)

Tožba iz 5. člena tega zakona se lahko vloži najpozneje v 12 mesecih od začetka uporabe zakona.

14. člen
(sodni postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona)

Sodišče, ki ni pristojno za odločanje o tožbi po tem zakonu in ki vodi postopek glede tožbenega zahtevka zoper Banko Slovenije, ki je bil vložen pred uveljavitvijo tega zakona, se v enem mesecu po uveljavitvi zakona po uradni dolžnosti izreče za nepristojno za odločanje o tožbenem zahtevku in zadevo odstopi v reševanje sodišču, pristojnemu po tem zakonu.

15. člen
(prenehanje veljavnosti določb drugih zakonov)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati 265. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16 in 71/16 – odl. US).

16. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Člen določa zakonsko materijo. Zakon ureja dostop do dokumentov in podatkov, ki jih je Banka Slovenije upoštevala pri izreku izrednega ukrepa prenehanja kvalificiranih obveznosti banke (v nadaljnjem besedilu: izredni ukrep), ki je bil izrečen na podlagi 261.a člena ZBan-1 (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV in 44/16 – ZRPPB; v nadaljnjem besedilu ZBan-1) in ureja postopek in pravila učinkovitega sodnega varstva v skladu z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-295/13 z dne 19. 10. 2016, v katerem sodišče ugotavlja, ali so delničarji, upniki in druge osebe, čigar obveznosti so deloma ali v celoti prenehale na podlagi odločbe Banke Slovenije, izdane na podlagi določb ZBan-1, upravičeni do povračila škode in določitve odškodnine, ki se izplača nekdanjim imetnikom.

K 2. členu

Člen ureja smiselno uporabo zakona, ki ureja pravdni postopek. V primeru, ko ta zakon predvideva odstopanje od omenjene ureditve, gre za način izvrševanja pravice do učinkovitega sodnega varstva, saj so vzpostavljene izjeme, namenjene odpravljanju ugotovljenih neustavnosti v odločbi Ustavnega sodišča U-I-295/13.

K 3. členu

Člen ureja stvarno in krajevno pristojnost za odločanje v sporih po tem zakonu, saj bo v skladu s predlogom zakona, ne glede na vrednost spornega predmeta, za sojenje v postopkih po tem predlogu zakona pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani. Okrožno sodišče v Ljubljani je na podlagi Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDLS-A, 63/13, 17/15, 23/17 – ZSSve in 22/18 – ZSICT) in nekaterih drugih zakonov izključno pristojno za odločanje v določenih, zahtevnejših sporih.

S podelitvijo izključne pristojnosti za odločanje v postopku sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank enemu sodišču, se zagotavlja koncentracija znanja, stroke in specializiranih kadrov na enem mestu, kar omogoča hitro, učinkovito in enotno odločanje o predmetnih zadevah. Z umestitvijo sodnih postopkov, v katerih se ugotavlja odškodnina nekdanjim imetnikom kvalificiranih obveznosti bank, predlog zakona sledi javnemu interesu, da se zagotavlja spoštovanje načela hitrosti in učinkovitosti, ki je za učinkovito varstvo nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank bistvenega pomena.

Drugi odstavek določa izključno pristojnost Okrožnega sodišča v Ljubljani tudi za vse spore v zvezi z odškodninskimi zahtevki nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki so bili vloženi zoper Banko Slovenije in poslovne banke in s tem zagotavlja hitrejše in enotnejše odločanje v predmetnih zadevah.

K 4. členu

Člen sledi zahtevi Ustavnega sodišča iz odločbe U-I-295/13, ki določa, da bi bile pravovarstvene možnosti tožnikov učinkovite le ob možnosti popolnega vpogleda v listine v zvezi z izbrisom ali konverzijo, s katerimi je razpolagala Banka Slovenije⁶, pri

⁶ Odločba Ustavnega sodišča U-I-295/13, odst. 123

čemer bi se zgolj ob predhodnem, brezpogojnem dostopu do vseh dokumentov nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank lahko odločili za vložitev tožbe. Člen tako določa, da imajo vsi nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank, ne glede na določbe drugih zakonov, pravico do pridobitve odločbe, s katero je bil izrečen izredni ukrep z vsemi prilogami in v odločbi o izrednem ukrepu omenjenimi dokumenti, ocene vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261. b člena ZBan-1, celovitega poročila o rezultatih pregleda kakovosti sredstev in testiranja odpornosti na makroekonomske šoke za vsako banko, v kateri je bil izrečen izredni ukrep (najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga Banka Slovenije, kakor tudi najobsežnejše poročilo, s katerim razpolaga banka, ki ji je bil izredni ukrep izrečen), na podlagi katerega je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253. a člena ZBan-1, pogodbe med Banko Slovenije in/ ali poslovno banko, ter osebo, ki je izdelala ocene vrednosti sredstev banke, ki je bila pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261. b člena ZBan-1, vseh dokumentov, ki so jih pripravili zaposleni Rolanda Bergerja ali Oliverja Wymana (ali imajo glavo teh svetovalnih podjetij) v času od septembra 2013 do junija 2014 o slovenskem gospodarstvu in z njimi razpolaga ali jih hrani Banka Slovenije, vseh zapisnikov usmerjevalnega odbora (»Steering committeeja«), ki je nadziral testni eksperiment, in operativnega odbora (»Operating committeeja«), ki je deloval kot operativni organ usmerjevalnega odbora, dokumentacije o danih kreditih in podatke, kako so bili ti upoštevani pri vrednotenju banke, vzorcev ocenjevanja nepremičnin ter drugih dokumentov, ki se nanašajo na oceno vrednosti sredstev bank in so bili uporabljeni kot podlaga za izrek izrednih ukrepov.

Drugi odstavek določa vzpostavitev virtualne podatkovne sobe pri Banki Slovenije za vsako banko, ki ji je bil izrečen izredni ukrep, v kateri mora v nezakriti obliki objaviti vse dokumente, ki jih je upoštevala pri izreku izrednega ukrepa, s čimer želi sanirati informacijsko ravnovesje med nekdanjimi imetniki kvalificiranih obveznosti bank in Banko Slovenije. Dostop nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank do dokumentov v nezakriti obliki onemogoča vpliv Banke Slovenije, ki bi prek zakrivanja osebnih in zaupnih podatkov ali poslovne skrivnosti lahko odločilno vplivala na uveljavljanje sodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank.

Tretji odstavek določa obveznost Banke Slovenije po zagotovitvi objave omenjenih dokumentov v virtualni podatkovni sobi tako v izvirniku kot v slovenskem jeziku. Glede na to, da velik del nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank predstavljajo posamezniki, je ključnega pomena, da dostopajo tudi do slovenskih jezikovnih različic dokumentov, saj bo le na ta način sanirano kadrovsko neravnovesje med povprečnim vlagateljem v kvalificirana bančna upravičenja in Banko Slovenije.

Četrti odstavek ureja dostop do virtualne podatkovne sobe za vse nekdanje imetnike, njihove pooblaščenca in svetovalce, saj je zaradi strokovno močnejše vloge Banke Slovenije nasproti povprečnemu nekdanjemu imetniku kvalificiranih obveznosti bank nujno zagotoviti dostop do omenjenih dokumentov tudi pooblaščenecem in svetovalcem nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, ki pomembno prispevajo k pravni in strokovni podpori v morebitnih sodnih postopkih.

Peti odstavek ureja podpis izjave o varovanju zaupnosti pred dostopom do dokumentov, ki so objavljeni v virtualni podatkovni sobi, saj se na ta način omogoča varovanje zaupnosti in poslovnih skrivnosti Banke Slovenije, do katerih bi med

pregledom dokumentov iz prvega odstavka tega člena dostopali nekdanji imetniki kvalificiranih obveznosti bank ter njihovi pooblaščenca oziroma svetovalci.

Šesti odstavek zaradi zagotavljanja strokovne enakosti med nekdanjimi imetniki kvalificiranih obveznosti bank in Banko Slovenije zagotavlja pravico do fotokopiranja dokumentov, objavljenih v virtualni podatkovni sobi.

K 5. členu

Prvi odstavek določa posebno odškodninsko odgovornost Banke Slovenije do nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank, pri čemer mora vsak tožnik dokazati, da bi bil ob odsotnosti izrednih ukrepov v boljšem premoženjskem stanju, kot je bil ob izrečenih izrednih ukrepih.

Drugi odstavek določa, da tožbo v imenu Republike Slovenije vložijo Državno odvetništvo Republike Slovenije.

K 6. členu

Predlagani člen predstavlja izjemo od splošnih pravil ZPP o udeležbi intervenienta, s čimer stremi k odpravljanju morebitnih neenakosti med obema pravnima strankama, ki bi lahko nastale ob morebitni intervenciji na strani tožene stranke. Stranke postopka, kot so opredeljene na podlagi predloga zakona, so namreč edine, ki lahko izkažejo pravni interes za sodelovanje v pravdi.

K 7. členu

Člen določa rok, v katerem mora tožena stranka odgovoriti na tožbo. Tridesetdnevni rok je enak splošnemu roku za pripravo odgovora na tožbo na podlagi ZPP in stremi predvsem k skrajševanju postopka, sočasno pa zagotavlja učinkovito pripravo odgovora toženi stranki, ki že več let razpolaga z vsemi podatki, na katerih bo lahko utemeljevala pravilnost oziroma nepravilnost navedb tožečih strank.

K 8. členu

V skladu z 279.b členom ZPP je določena uporaba vzorčnega postopka, s katerim predlog zakona stremi, zaradi potencialno velikega števila tožnikov, k zmanjšanju bremena za sodni sistem. Določa namreč uporabo vzorčnega postopka za vse tožbe, ki se nanašajo na posamezno odločbo Banke Slovenije, pri čemer sodišče po prejemu odgovorov tožene stranke na podlagi ene tožbe izvede vzorčni postopek, ostale pa prekine. Namen vzorčnega postopka je pospešitev postopkov oz. zagotovitev smotrnejše izvedbe postopka, pri čemer se ne posega v pravice strank do sodelovanja v postopkih, saj so te varovane na podlagi 279.b člena Zakona o pravnem postopku.

Drugi odstavek pomeni konkretizacijo četrtega odstavka 279.b člena ZPP. Določa namreč, da če tožnik navaja drugačne okoliščine, ki se nanašajo na pridobitev kvalificiranih obveznosti bank, omenjeni primer predstavlja postopek, ki ima bistvene posebnosti, pri katerem ne moremo upoštevati odločitve, izdane v vzorčnih primerih.

K 9. členu

Člen določa vprašanja, ki naj se razjasnijo v postopku ugotavljanja upravičenosti do odškodnine.

V prvem odstavku določa, da v postopku ugotavljanja obstoja pravice do odškodnine sodišče predvsem najprej ugotavlja, ali so bili v skladu z ZBan-1, podani pogoji za izrek izrednih ukrepov, in ali so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1, pri čemer sodišče presoja zlasti, ali je bila ocena, na podlagi katere je bilo ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253.a člena ZBan-1, napačna, ali so bile kvalificirane obveznosti obravnavane v nasprotju z 261.a do 261.d členom ZBan-1, ali je ocena, ki bi morala biti pripravljena v skladu s prvim odstavkom 261.b člena ZBan-1 in MSRP ter drugimi takrat veljavnimi predpisi, napačna.

V drugem odstavku določa, da pri presoji, ali je ocena, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 253. a člena ZBan-1, napačna, sodišče presoja zlasti, ali so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, določene v nasprotju z ZBan-1, ZGD-1 ali ZUKSB, ali so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju z MSRP ali drugimi takrat veljavnimi predpisi, način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, da so bili uporabljeni pravilni podatki, in je to vplivalo na rezultat ocene, ali so bili pridobljeni podatki, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, nepravilno uporabljeni in je to vplivalo na rezultat ocene, ali obstaja utemeljen dvom o strokovnosti osebe, ki je izdelala oceno vrednosti sredstev banke, ki je bila uporabljena v okviru ocene in zato kompleksne ocene ni primerno upoštevati kot ustrezne podlage za odločitev.

V tretjem odstavku določa, da pri presoji, ali je ocena iz prvega odstavka 261. b člena ZBan-1 napačna, sodišče presoja zlasti, ali so njena metoda ali predpostavke, na katerih metoda temelji, v obsegu, ki je vplival na rezultat ocene, določene v nasprotju z ZBan-1, ZGD-1, ZUKSB, MSRP in ostalimi takrat veljavnimi predpisi, so bile metode ali predpostavke, na katerih metoda temelji, uporabljene napačno ali v nasprotju s takrat veljavnimi predpisi, način pridobitve podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi ocene, vzbuja utemeljen dvom o tem, ali so bili uporabljeni izvirni podatki uporabljeni nepravilno.

V četrtem odstavku je določeno, da sodišče zlasti ugotavlja, kakšna bi bila najverjetnejša obravnava posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke, če izredni ukrep ne bil izrečen, ali če bi bile kvalificirane obveznosti obravnavane v skladu z ZBan-1, in koliko znaša razlika med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo posameznih razredov kvalificiranih obveznosti posamezne banke, če sodišče ugotovi ali če sodišče meni, da pogoji za izrek izrednih ukrepov niso bili podani ali da kvalificirane obveznosti niso bile obravnavane v skladu z ZBan-1.

K 10. členu

Prvi odstavek določa, da sodišče v primeru, da ne obstoji pravica nekdanjega imetnika do povračila škode, zavrne tožbeni zahtevek.

V drugem odstavku je določeno, da če sodišče spozna, da obstoji pravica nekdanjega imetnika do povračila škode, tožniku prisodi razliko med ocenjeno najverjetnejšo in dejansko obravnavo kvalificiranih obveznosti posamezne banke, katerih imetnik je tožnik.

K 11. členu

Člen v prvem odstavku ureja izračun odškodnine, in sicer kot seštevek nadomestila iz drugega odstavka 12. člena predloga zakona in obresti po tem zakonu.

Drugi odstavek določa osnove, ki se upoštevajo pri ugotavljanju pravilne obravnave posameznih kvalificiranih obveznosti v smislu tega predloga zakona. Pri kvalificiranih obveznostih z zapadlostjo se kot osnova upošteva znesek neodplačane obveznosti na dan prenehanja kvalificirane obveznosti do njene zapadlosti, pri kvalificiranih obveznostih brez zapadlosti pa knjigovodska vrednost kvalificirane obveznosti na dan njenega prenehanja.

Tretji odstavek določa obrestovanje kvalificirane obveznosti. Pri kvalificiranih obveznostih z zapadlostjo se od dne izplačila zadnjega obrestnega kupona do dne pogodbene zapadlosti glavnice obrestuje po pogodbeni obrestni meri, od dne pogodbene zapadlosti glavnice pa po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zakonskih zamudnih obresti. Pri kvalificiranih obveznostih brez zapadlosti se od dneva izbrisa kvalificiranih obveznosti do dne izplačila obrestuje po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zakonskih zamudnih obresti.

K 12. členu

Člen določa, da stroške postopka nosi Republika Slovenija in s tem odstopa od splošno uveljavljenih pravil ZPP, saj se pričakuje, da bo dokazni postopek zahteven in povezan z visokimi stroški. Omenjena rešitev sledi odločbi Ustavnega sodišča U-I-295/13 v smislu odpravljanja asimetrije med strankama postopka ter preprečuje, da bi morebitni visoki stroški omenjenih postopkov (predvsem v luči uporabe izvedencev in zahtevnosti spora) odvracali nekdanje imetnike kvalificiranih obveznosti bank od sodnega varstva.

K 13. členu

Člen določa rok za vložitev tožbe, in sicer najpozneje 12 mesecev od začetka uporabe predloga zakona. Omenjeni rok omogoča nekdanjim imetnikom kvalificiranih bank – potencialnim tožnikom, da imajo zadosten čas ne le za seznanitev z dokumenti iz 4. člena predloga zakona, ki so nujni za utemeljitev njihovih tožbenih zahtevkov, temveč tudi zadosten čas za pripravo tožbenih zahtevkov.

K 14. členu

Člen določa, da se sodišče, ki ni pristojno za odločanje o tožbi po tem zakonu in ki vodi postopek glede tožbenega zahtevka zoper Banko Slovenije, ki je bil vložen pred uveljavitvijo tega zakona, v enem mesecu po uveljavitvi zakona po uradni dolžnosti izreče za nepristojno za odločanje o tožbenem zahtevku.

K 15. členu

Člen, skladno z odločbo Ustavnega sodišča U-I-295/13, določa prenehanje veljavnosti 265. člena Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US in 9/19).

K 16. členu

Člen določa, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.